

[Jes-Lunde]

mange herinde der har indrettet deres økonomi sådan, at de kunne undvære en tredjedel af deres indtægt fra den ene dag til den anden. Jeg mener, man er dårligt stillet, hvis man som uddannelsessøgende skal leve af lån. Jeg mener, man er dårligt stillet, hvis man skal klare sig for 800 kr. om ugen i bistandshjælp, og jeg mener, man er dårligt stillet som langtidsledig, hvis man skal have halveret sine i forvejen små dagpenge.

Til den anden ende hører f.eks. folketingsmedlemmerne; vi hører til de bedrestillede i samfundet. De, der tjener som vi og mere end det, burde kunne tåle at aflevere noget mere til de dårligt stillede i vores samfund.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg er enig med hr. Arne Bjerregaard, hvis han med noget af sin snak og sit besvær med de svage i samfundet mente, at man skal passe på som politiker, at et udtryk som de svage i samfundet ikke bliver en kliché, som man bruger hele tiden. Men i de definitioner, som hr. Arne Bjerregaard derefter kom frem til om, hvem der var de svage, og især i definitionen af de arbejdsløse som ikke svage er jeg meget uenig.

Hr. Arne Bjerregaard talte om, at man havde en husstandsindkomst. For det første vil jeg gøre opmærksom på, at mange af de arbejdsløse er enlige kvinder eller enlige mænd, dog flest enlige kvinder, og for det andet vil jeg gøre opmærksom på, at man, når man taler om arbejde og arbejdsløse, regner folk for enkeltpersoner, og den enkeltperson, der har måttet opleve et fald i sine dagpenge på, som hr. Jes Lunde sagde, 31 pct. i løbet af det sidste par år, er jo svag og føler sig svag sammenlignet med andre mennesker, der har bevaret deres arbejde. Det var den ene ting.

Den anden ting er, at jeg tror, hr. Arne Bjerregaard vil være enig med mig i, at folk har ret til og næsten ikke kan undgå at føle sig og definere sig selv som svage, når de er lukket ude fra det fællesskab, som arbejdet også er, og når de er frataget deres grundlovssikrede ret til arbejde. Jeg tror ikke, hr. Arne Bjerregaard kan nægte, at de mennesker er svage og står svagt både i egne og desværre også ofte i andres øjne.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg siger først tak til fru Anne Grete Holmsgård for oplysningen om, at besparelserne på forsvaret lå hos SF, og at det var en gammel tradition, og at der intet nyt var under solen. Det er jeg glad for at få at vide. At man så kan være skuffet over, at det progressive forsvinder, når alt er ved det gamle, er noget andet.

Hvad angår dagpengene, er jeg da helt enig i, at nogle af de arbejdsløse er svage, og det har jeg aldrig benægtet. Jeg vil stadig erkende, at de uddannelsessøgende kan være en svag gruppe, men de behøver ikke at være det. Fru Ingerlise Koefoed kan da have fuldstændig ret i, at selve det at være arbejdsløs kan gøre én svag, altså kan have en psykisk virkning, som gør, at man som menneske i samfundet kan blive menneskeligt svag, men man behøver jo ikke at være økonomisk svag, for det er stadig væk sådan i dette land, at det er husstandsindkomsten, der er forudsætningen for, hvilket forbrug man har. Hvis den anden part nu har en halv million kroner og man selv er på arbejdsløshedsunderstøttelse, er man ikke økonomisk svag, men man kan være det på et andet område. Det erkender jeg, og derfor skal vi selvfølgelig sørge for i fremtiden at skabe arbejde til alle dem, der ønsker arbejde. Det må være målsætningen, og det mener jeg også er regeringspartierne målsætning.

Hr. Jes Lunde siger, at den arbejdsløse er svag. Det er erkendt. Men så siger hr. Jes Lunde, at folketingsmedlemmer hører til de velbjærgede, og dertil må jeg sige, at den familie, som har to understøttelser på maksimumsbeløbet, trods alt har mere, end jeg i mangfoldige år har haft som folketingsmedlem.

Det er da klart, at vi alle sammen ønsker, at de svage i samfundet ikke skal rammes mere – jeg tror, vi alle sammen er enige om, at den mulighed ikke foreligger – men så må man også være villig til at udfinde de svage i samfundet og ikke bare bruge de svage, som man ønsker, som pløjekar for sine velbjærgede interesser, og det er det, man hovedsagelig ønsker at gøre.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):